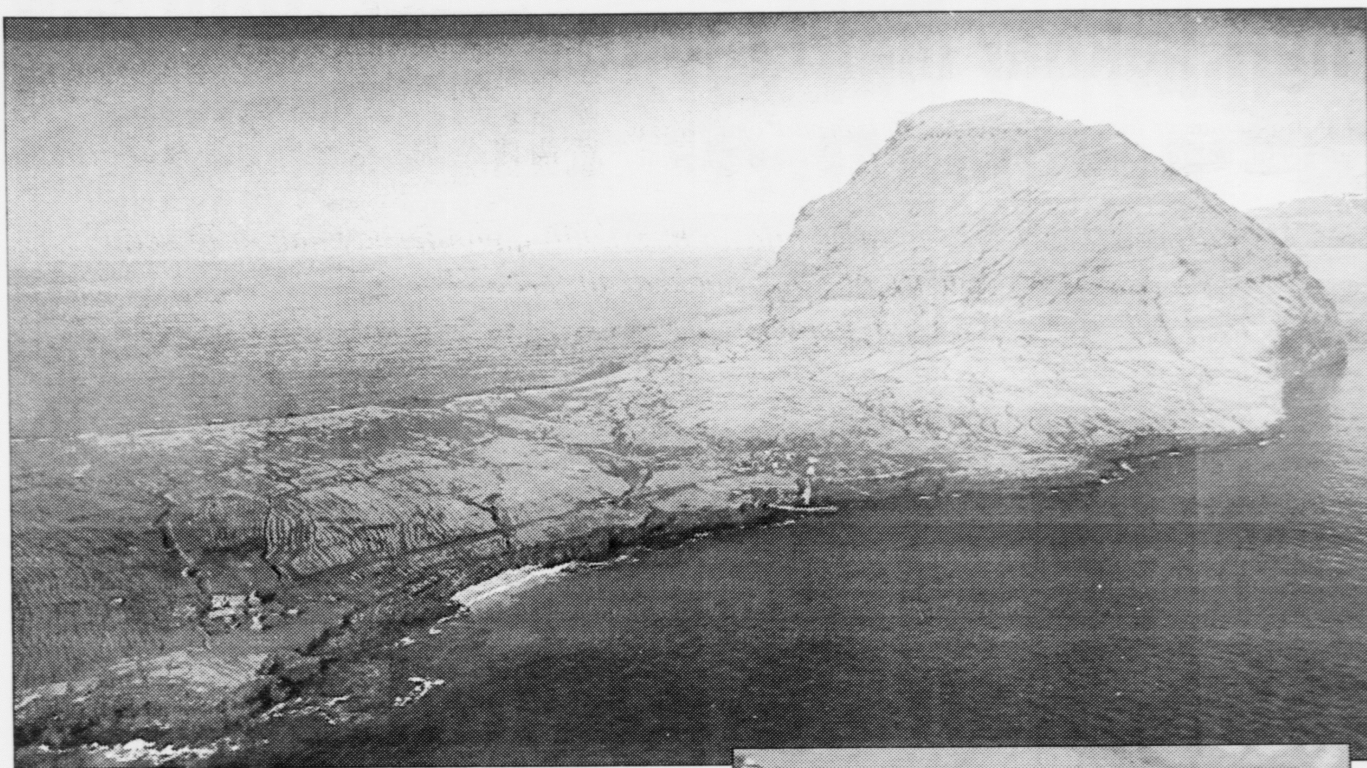

Savnsmyndir

Framhald av síðu 8

at hann veit ikki, um tað ger tann stóra skaðan at loyva einum ferðamanni at royna seg.

- Kanska sleppa nakrir lundar undan á tann hátt, sigur Oskar Joensen, ið annars heldur hetta vera ein øðrvísi vinnuveg.

Ferðaráðið: spennandi útferð

Annika Joensen á Ferðaráð Føroya sigur í stuttari viðmerking, at hon heldur hugskotið um lundapakkarnar í Koltri vera positivt, og at tað er gott við lokalum iniciativum.

- Tryggin, trygging og tilfíkt er í lagið har úti. Aðrastaðni klatra tey í bjørgum og leypa í elastikki. At fara á fleyg er nakað, ið vísir okkara hátt at liva, sigur Annika Joensen, ið fagnar slíkum hugskotum, um tey verða gjørd undir skipaðum umstøðum.

Hon heldur eisini, at vit hava livað við umhvørvisfelagskapum áður, og at fólk í fremmandum londum ikki kunnu avgera, hvussu vit liva her hjá okkum.

Ikki til stuttleika

Annika Joensen sigur, at tað stendur øllum í boði, at bjóða seg fram í ferðavinnuni. Hon heldur ikki, at tað er til stuttleika, tá ein ferðamaður fleygar fugl, tí fuglurin verður etin.

Heldur ikki er hetta nakað, ið hóttir stovnin, sigur Annika Joensen.

Góðska og trygd

- Tá Ferðaráðið metir um áhugaverdar útferðir, meta vit um góðsku og trygd. Hetta er í lagið úti í Koltri. Tað finnast ferðafólk, ið leita eftir ævintýrkendum ferðamøguleikum, so ferðafólk, ið vilja fara á fleyg, eru avgjørt ein málbólkur, sigur Annika Joensen.

- Áhugamálini er mong og til ber t.d. eisini at fara til Nólsoyar at hyggja at drunnhvíta. Ferðaráðið selir føroysku náttúruna og mentanina, og tilboðið um at fara á fleyg er so ein háttur at gera hetta, sigur Annika Joensen.

Fólk sleppa at luttaka

Bjørn Patursson í Koltri sigur í viðmerking til málið um lundapakkarnar, at eingin sleppur at fleyga lunda fyri hann.

- Fólk leppa at luttaka og eg eri við sjálvur. Hetta er tað, sum á danskum kallast „Bondegårdsferie“. Fólk sleppur at luttaka í dagliga arbeiðinum á garðinum, um tey hava áhuga fyri tí, sigur Bjørn Patursson.

- Tað er ikki so, at vit taka pening frá fólki, um tey skulu í land í Koltri. Fari eg at fleyga nakrar lundar ein leygardag, so bjóði eg kanska einum týskara ella einum fransmanni við, sigur Bjørn.

- Vit eru í Koltri fyri at royna at klára okkum sjálvi. Vit fingu at vita, at eingin

annar vildi, og so bjóðaðu vit okkum fram at royna. Vit tóku ein tjans og tað skal nógv til. Vit hava seyðahald og landbúnað annars, ið veruliga krevur at byggjast upp. Tað er tungt, tí eingin útgerð er, sigur Bjørn Patursson.

Ferðavinna

- Triðja beinið, ið vit ætla at hava at standa á, er so ferðavinnan. Hon krevur ikki so nógvur fløgur, men skal marknaðarførast. Her hava vit sjálvi gjørt tilfar, bóklingar, ið ferðandi fáa móguleika at siggja, um tey t.d. fara á ferðamannastovu í Havn. Bert hugflog seir mark og vit hava roynt at hava positiva hugsan, og hugskotið um lundapakkan fekk eg á fundi hjá Ferðaráð Føroya, sigur Bjørn Patursson.

- Har varð sóknast eftir, at fólk funnu uppá okkurt, sum tey síðani kundu loyva sær at taka pening fyri.

Alt fellur til garðin

Bjørn Patursson leggur dent á, at talan er ikki um gjald pr. lunda, tí alt fellur til garðin.

- Ferðamaðurin letur pening fyri upplivisið. Hann sleppur at luttaka í dagliga lívinum á garðinum, um hann hevur hug til tess. Alt verður gjørt eftir føstum reglum og forskriftum og undir eftirlitið. Eg eri altíð við sjálvur, sigur Bjørn Patursson í stuttari viðmerking.

